

וחזק מכוונתו אין דבריו נראין כלל בזה וגם בעיקר כוונת רמ"א
אין דבריו ודבריו ל"ח נכונים דאף על פי שאין אלא חובת האיש ולא
האשה למה לא קיימנו אותה הנשים כמו שאר מצות שהם דברים הם
אינם אלא חובת האנשים לא הדבר כדור כמ"ש הט"ו והמ"א והע"ת

דמאחר שאבי' באבני' אינה חובה
לבתרי דשבי' מצו לפתורי' כפשיטו
הילכך אין להן לנשים להחמיר
בזה כמ"ל:

(ב) ולפי מה שנהנו נשים
לבר' וכו' כתבו הע' תוס'ר'
החוב' אל כשיורי' הסתמך למ"ר
אנדרוניוס חזיו נבר וחזיו
אשה לא למ"ר בריה בפני עצמה
גם שהנשים מוכרחין להם לברך
ע"ש כשיורי' שמה' על רמ"א
והע"ת התב' דרמ"א ס"ל כמ"ר
ספיקא הוא ע"ש ולפי שפתי' ולא
חזין והנני הוא דבריו רמ"א ז"ל

חוקים כדאי מוכן ונכונים מאוד
ולתנין כב' דלמ"ר ספ"א ושפ'
אשה ח"כ חמ"יכול לברך לז"ר
דהנאי' מברכות ולמ"ר בריה בפני
עצמה גם הם יברכו לפי שיטה זו
דלמה יגרעו מנשים דאעפ"י שהם
פטורות לכ"ע אפ"י מברכות לפי
דיעה זו ח"כ אנדרוניוס כמיוסף
אם הוא בריה בפ"ע יכול ולברך
אעפ"י שהוא פטור דמ"ש פטור זה
מזה ותמתי' שלא מנחת' השנה
כדבריו האחרונים ז"ל על זה ועוד
קצת לי על מ"ש הר"ע דמור"ם
ז"ל ס"ל עיקר כמ"ר ספיקא הו'
דזה אינו ואדרבא מדבריו הפוסקי'
נרא' יותר עיקר כמ"ר בריה בפ"ע

אעפ"י שלא הכריעו עיני' להגן כו' תקפ"י ופי' תפ"ט ובז' סי' ר"ס
וסי' ט"ס וכו' ע"ש ועוד קש' לדת"ל דאי בריה בפ"ע הוא פטור'
יש לומר איפכא דאי בריה בפני עצמה הוא חייב בכל וכו' לקמן
במ"ת קפ"ט מדרביו מתן ז"ל בזה וזה יש להחיות ומיהו איך שיהיה לא
מנחת' טעם נכון לישב בדרישה ז"ל וציינ' מ"ש לקמן:

(ג) כמ"ש שהם גם הם יברכו והם מוכרחין לציני כל מעיין
שלא כתב רמ"א ז"ל שיברכו טוהטום ואנדרוניוס אלא לפי
מה שנהנו הנשים בכליותי' לברך על מ"ש שהם אמנם הרב בעל
הלכות כתב ז"ל וגם באלו ז"ל שאין הכרחין ולא מברכין וכו' דהנני
הלכתא שיברכו דהו"ל כמו ס"ס שמה' זכרים הם ואל"ת ל' נקבות שמה'
קול ב"מ דנשים חייבות כמ"ש שהם זכו ע"ש והנה שפתי' כדור
מללו דלחפשי כוח' דהיתרא אחא ולומר דאין יש מקום לומר דאבי'
לאותם שלא נהנו כד"ת ואין נשים מברכות יש לנו לומר באלו
שיברכו וק"ו ודאי' להרב ל"ח אות א' שכתב עליו דאין כדאף כן
דאבי' דהו"ס מ"מ לא ואינו מירי' ספק ברכות להקל עכ"ל פ"ט
ולפ"ק דאי שמה' לא איורא דאבי' דבה' ספק אחריון ספק ברכות
להקל מ"מ כמ"ס וכול' לברך דומא לרב מ"ש כמ"ע לקמן סימן
תפ"ט ס"ח דאבי' דקול כמ"ר דאם שכת' לפטור לילה א' טוב אינו
סוגר בברכה וכמ"ר דלא הו' תמימות מ"מ ככפך שכתבין על איך
נחמקס וסיניו מ"ס דהו"ס ודומא דהכא הילכך מ"ר זה דבריו
הלכו כנשים אבל נראה דמ"ר ז"ל לא רצה לסמוך על זה דלא מחשב
זה ל"ס וכו' ויקר עיקר כהרמב"ם ורש"י וכפרט שאין כדבריו
בר"ם ז"ל הדרג' וכמ"ש ב"ו וכו' ל' הלכות ז"ל אינו מדקדק כמ"ש
שמה' קול כמ"ר דנשים חייבות כמ"ש שהם זכו וכו' דלכ"ע נשים
פטורות אלא דוא' דכולות לברך ווא' שאין יכולות לברך וק"ל וכן

היא כוונת הלכות בלי ספק אלא דלא דק בלשונם קטן וכו' עיין מ"ס
כזה בס' תרנ"ו:

סימן י"ח (א) להרמב"ם וכו' ולהר"ם וכו' הנה מתן ז"ל כמ"ל
כתב כל זה ולענין הלכה נקטין כהרמב"ם
וכו' ועוד דספק ברכות להקל
עכ"ל כת' הרב החוב' כשיורי' עליו
לא ידעתי וזה קולה יש בסברת
הרמב"ם מוכר' פ"ט דאי משום
כמות המיוחד ליום דלזרע' ש'
הבר' אף כשנכנסו בליל' ולהרמב"ם
אינו מוכר' וז' לאורך גימא דכסו'
לילה ולהרמב"ם מוכר' כשנכנסו
כיום ולהר"ם אינו מוכר' אבל
דבריו בעל המפה והלכות הנוהגים
יבוא ומקום דאפשר דמ"ל לחזק
ז"ל דלדעת הרמב"ם ז"ל אף על פי
שכמות לילה חייב בציצית אם
לובש כיום מ"מ אינו מוכר' וכו' ע

וכ"ל ואח"כ ס"ר נרא' דא"כ בשום
פנים לבר' כן חרא דאין סבר' כלל
לומר שהוא חייב ואינו מוכר' וכר'
מן דין א"ל לומר כן להחמיר בכל
ובכ"מ שכת' על דבריו הרמב"ם ז"ל
דאי שסתם וכתב שאינו מוכר'
על הציצית כלילה ומכר' עליו
בשחר ולא חילק על כמות המיוחד'
ליום לכמות המיוחד ללילה וכמ"ש
דבריו הסוד בשם עכ"ל הנה
שפתי' כדור מללו דלענין ברכה
כמי מוכר' כיום אבי' בכמות
המיוחד ללילה וזה כדור בהכנת
דבריו דא"כ אלא לה הוכחתו
ובעיקר תמימת הרב ז"ל לפקד'
דאעפ"י שגם לשימת הרמב"ם ז"ל

יש חומרא דהיינו בכמות המיוחד ללילה מ"ש עיקר המבוקש שלנו
לענין דינא וכפרט' בזה' הוא לירע אם כמות יום כשנכנסו בלילה
חייב בציצית שזה שכת' ונשים משא"כ בברכה לילה אם לובש כיום
דמלתא דלא שכיח הוא כ"כ וכפרט' בזה' שכל מלבושים שגם אינם
בני צינור ואין להם אלא טלית דאם מוכר' המיוחד להלילה הילכך יש
כתב מתן ז"ל דהלכה כהרמב"ם דספק ברכות להקל על מור"ם ז"ל
כד' מכתב דבריו מתן ז"ל בזה ופסק כוותיה וכו' טעם זה ולא תפס עליו
כזה והוא מטעם שכתבתי וכיוצא בזה כתב הרב דרישה ע"ש:

סימן י"ט (א) אינו מוכר' על עשיית ברכות על עשיית ברכות
להקשות מ"ש ממוזה דמברכין על קביעות
והרי אינה גמר מצותה דהא חובת הר' הוא וכל זמן שאינו דר' כו'
פטור ומקום דמכתב' כשקובע המוזה ככר דר' כתובו ואח"כ אם
קבעה קודם שדר יברך כשנכנס אקב"ל לדור בבית שיש בו מוזה
ע"ש ולפי דבריו צינור מוזה שוין למרי' וכו' עד דלפי דבריו ז"ל היה
צריך האדם לברך בברכה זו בכל פעם שנכנס לביתו דומא דציצית
בכל פעם שנכנסו ועוד דאי כדבריו א"ל דלא לשתמיט שום פוסק
מלכתוב דין זה במוזה ואחר המחילה ללפ"ק דקושא מעיקרא
לכא דאעפ"י שמוזה חובת הר' הוא מ"מ קביעתה היא גמר מצותה
ומיכרין הדירה אינה מיכרין שהרי אין כדירה שום מעשה דמי שהול'
ויושב בבית חייב במוזה דלא ברע' מוזה' וכן ושמך וכיוצא שחיבין
במוזה והרי אינו אלא יושב ועומד ואינו צוה' שום פוסק והילכך
פשיטא שאין לברך על הכניסה דאין מברכין וכו' על דבר שאין
בו מעשה והילכך אעפ"י שחובת הר' הוא מ"מ עיקר מצותה הוא
לקבוע מוזה בבית שדר בו ולא דמיא לצינור שאחר תלית הציצית
דרין מחוקר מעשה דסיניו הלכיה והעטיפה כמ"ל מילא כטעם'
אלא

הנה' וספק ברכות להקל ע"כ אין לברך עליו אלא כשנכנס ביום והוא
מיוחד גם כן ליום (הנה' מיימוני) ואחר המלה ערביה אעפ"י
שעדיין יום הוא אין לברך עליו (פסקי מהרא"י ב"י קב"א) וכלל יום הכפורי'
יתעסק כדור יום ויברך עליו (תשכ"ד)

וכן ברכות להקל ע"כ אין לברך עליו אלא כשנכנס ביום והוא
מיוחד גם כן ליום (הנה' מיימוני) ואחר המלה ערביה אעפ"י
שעדיין יום הוא אין לברך עליו (פסקי מהרא"י ב"י קב"א) וכלל יום הכפורי'
יתעסק כדור יום ויברך עליו (תשכ"ד)

וכן ברכות להקל ע"כ אין לברך עליו אלא כשנכנס ביום והוא
מיוחד גם כן ליום (הנה' מיימוני) ואחר המלה ערביה אעפ"י
שעדיין יום הוא אין לברך עליו (פסקי מהרא"י ב"י קב"א) וכלל יום הכפורי'
יתעסק כדור יום ויברך עליו (תשכ"ד)

וכן ברכות להקל ע"כ אין לברך עליו אלא כשנכנס ביום והוא
מיוחד גם כן ליום (הנה' מיימוני) ואחר המלה ערביה אעפ"י
שעדיין יום הוא אין לברך עליו (פסקי מהרא"י ב"י קב"א) וכלל יום הכפורי'
יתעסק כדור יום ויברך עליו (תשכ"ד)

וכן ברכות להקל ע"כ אין לברך עליו אלא כשנכנס ביום והוא
מיוחד גם כן ליום (הנה' מיימוני) ואחר המלה ערביה אעפ"י
שעדיין יום הוא אין לברך עליו (פסקי מהרא"י ב"י קב"א) וכלל יום הכפורי'
יתעסק כדור יום ויברך עליו (תשכ"ד)

וכן ברכות להקל ע"כ אין לברך עליו אלא כשנכנס ביום והוא
מיוחד גם כן ליום (הנה' מיימוני) ואחר המלה ערביה אעפ"י
שעדיין יום הוא אין לברך עליו (פסקי מהרא"י ב"י קב"א) וכלל יום הכפורי'
יתעסק כדור יום ויברך עליו (תשכ"ד)

וכן ברכות להקל ע"כ אין לברך עליו אלא כשנכנס ביום והוא
מיוחד גם כן ליום (הנה' מיימוני) ואחר המלה ערביה אעפ"י
שעדיין יום הוא אין לברך עליו (פסקי מהרא"י ב"י קב"א) וכלל יום הכפורי'
יתעסק כדור יום ויברך עליו (תשכ"ד)

וכן ברכות להקל ע"כ אין לברך עליו אלא כשנכנס ביום והוא
מיוחד גם כן ליום (הנה' מיימוני) ואחר המלה ערביה אעפ"י
שעדיין יום הוא אין לברך עליו (פסקי מהרא"י ב"י קב"א) וכלל יום הכפורי'
יתעסק כדור יום ויברך עליו (תשכ"ד)

אלא דיש להקדים על זה מ"ש מוספה דמכר אקכו' לישב כסופה
 וה"ל הנכנס לבית שיש בו מוזה היה לו לברך וז"ל דשאלו מוכה
 שהתורה צויתה כפי' לישב בה והוא עיקר מצותה מא"כ מוזה
 דהנינו על קב עתה בבית ונתי דנינו הנינו הוא על העשייה מ"ת
 משמעות קרא יפה עליו כל היום
 ולבוש ומכסה בו והולך אין לברך
 אלא על בשר מצותה מא"כ
 מוזה דעיקר משמעות קרא על
 קביעותו ואצטו אצטו חייב א"כ
 דר בו מ"ת היום אצטו מחסר
 מצותה ומשמעות קרא לא הוא
 על הדירה לא תהיה ברכ' אלא על
 קביעותה ככ"ל:

סיומן ב (א) כשר דכין
 דתגר האזכור
 האריך הטל לחלק בין טלי' לניכות
 וכתב דלגבי ניכות הוי דיוא
 איפכא דתגר שסובר בקביעות
 חוטו ניכות אינו נאמן אבל אחר
 נאמן כיון שהוא באקראי דומיא
 דתפלין ס' ל"ט וה"ל כתבדאס
 הוא אקראי ע"ש ואין דבריו נראים
 ושאני תפלין דלמירון דאין דרך
 עבול' לכתוב ע"ש כב' משא"כ
 הכא נכן משמע כשרי' מדרביה
 פ"א שכתב דניכוס אסור לקנות
 אפי' מתגר וכו' מחצת כהדא
 דכל שכן מן ההלכה וקל ועיין בב'ו
 כל' מהר"א ז"ל והוא קצת מבוטא
 אבל סכומה מבוטאת ועיין
 בדרישה:

(ב) אין מוכרין טלית מצויצ'
 וכו' מפ"ה ש"ס והפוסקי'
 משמע ראשי' לתגר אסור וכן
 משמע כהדא חסא שפירש'
 ז"ל על הברייהא דקמי' אצטו
 וכו' אפי' סכ"ח כתב דלחבר שרי
 והרב מ"א הקט' עליו מפרש ע"ש
 וסבחר היטב חשב להניח הכ"ח

מהשבה פ"א באומרו דאין פ"ה מוכרע כש"ס דז"ל הונת הנמר'
 וכו' ולא דק דכ"פ המיהה ה"א במקומה עומדת דהת"א לא
 פקעה עליו מן ה"ס אלא מפרש' וד' הוא דרך כל האחרונה להקשות
 זה על זה כדלעיל אומתוס' או חר"ש או מן הראשונים שכן הסתם
 אינוס חולקים על הראשונים אם לא שיש להם על מה לסמוך על איזה
 שאר פוסקים או עכ"פ מבאנים דבריהם ומקשים עליהם הולך ופה
 כיון ה"ל ליקש' עליו מפרש' דלפי הנראה לא הרגיש בו הר"ב"ח:
(ג) טלית מצויצת וכו' כתב מרן ז"ל כב' כתב רז"א אין ארס
 רשאי למכור טלית מצויצת לפיכך מ"א ח"כ היתיר צניעותה
 נראה דהיא לא שמועין דאחר שהתיר צניעותה מותר אצטו שנקבו
 סניעות קיימים וכו' ולא ידעתי למה לו ז"ל להביא ממרחק להמנוהרי
 ל' הברייתא הוא וכו' ה"ל דר"ף והר"ש וכן כתב הרמב"ם ז"ל והוכיחו
 מרן ז"ל לפני זה והוא תימא איך תרף ומיד העלים עיניו ממנו וכבר
 תנאלי' להעדרו ואחר הארונים שהשינוהו כזה:

(ד) אפי' למשה ואה"כ הני והנה הכ"ח הביא דבריו הרמב"ם
 ז"ל ואחר פוסקים ברוך הוא חסידן מופסקים ושורין וכתב
 דה"ל והר"ש לא הביאוהו ונראה שהם סוכריה דכתב דליתא
 איתמר וכלבין אין לנו צ"ד לחד השמיטו הוא ז"ל כש"ע ולכאורה
 יש להקשות שהרי הר"ש ז"ל בסדר גשיית צניעות כתב דין זה ז"ל
 אחר שכתב דדרך שור צניעות והכי איתא וכו' המוצא תכלת בשוק
 לשונות כמלוח חסידן כשרה מ"א לשונות וכו' בשורין דכין
 דשורין ודלילשם צניעות נעשה ע"כ ושם ז"ל רשמי' שלא הביאו

כ דיני לקיחת ומכירת טלית וכו' ב סעיפים
א הדוקה טלית מצויצת מישראל או מחגר עכרים
 (ואומר טלקון מישראל נאמן) (כ"ה הל' גיטת) (א) כשר
 דבין דתגר הוא חזקה שלקחה מישראל דלא מרע
 נפשיה אבר אם לקח מעכרים שאינו תגר פהולר:
ב (אין מיכרין ג) טלית מצויצת לעכרים
 שטא יתלווה עם ישראל בדרך ויהרגנו (ד) אפי'
 למשכן ולהפקיר טלית מצויצת לעכרים אסור
 אא"כ הוא לפי שעה דריכא למיחש רהא:

כא כרת מה לעשות בציציות שנפסקו ובטליתוה
 ישנים וכו' ד סעיפים:
א חומי' הציציות (א) שנפסקו יכול לזורקן
 ראשונה כפני שהיא מצויה שאין בגופה קרושה
 (ב) אבר כל זמן שהם קבועים בטליתוה אסור
 דהשהכיש בהם כגון לקשור בהם שום דבר וכיציצה
 ביה משום ביוזי מצוה: (וי"א דאף לאחר שנפסקו חיו לכתוב
 בהן מנהג כיון לזורקן במקום מנוחה אלא שאינו לריבין גיטת) (כל בו הל'
 טבת) ויש חוקקין לנגזר והתחמיר ומתקן כמנו' (ה"ב) (מהר"ל הלכות
 גיטת) (וע"ל כ"ו דה"ב פ"ה ח' ט')

ב טליתות של מצוה שברו אדם בודל עצמו מהם
 (ג) ואינו רוצה רקנח עצמו בהם ולא לייחד אותם
 להשמיש המנונה אלא זורקן ידם כלים: ג מותר
 ליכנס בציצית לבית הכסא:

הנה וכו' לשבב בהן דשרי' ויש שפירש' שיהיו טלית' לשבב בטלית' שיש בו
 גיטת' גם טלית' ליטנו לכובש גיטת' לשבב והכל טלית' הוי מנות צניעות
 עליו מר' נרביה להקל לשבב בהם: (כל בו)

ד יש לזוהר כשהאדם רובש טלית (ד) שרצה
 יגרור ציציותיו:
כב

בשיעורו ואפי' כשאר ימים וכו' והיינו דוקא אם הקצו לכולו יומיו
 אבל אם ליום א' בלבד הקצו לכולו ולשאר יומיו הקצו מקצתו מותר
 להיכל מיניה כשינוי אפי' ביוזן לזכא צ"ל והיינו חמש המו' שמשכן
 מרן ז"ל כב' כפי' דבריו השאלות אבל דבריו מהר"א ז"ל א"א לפרשם
 חכי שהיו מבואר מדבריו דהשאלות דייכרי כגוונא דמוחר מן הרין
 ואפי' אין לעשות כן משום כיון מצוה וזה אינו דאס' גרול אסור
 מדינא ואפי' הוא גרול והקצו בהם נמי אסור מן הרין ואפי' לא הקצו
 אלא ליום א' ולשאר ימים הקצו מקצתו אפי' לכתחלה שרי ופ"ד
 לכן תשע עליו מרן ז"ל ולא מלא ישוב לדבריו וכוונת הרב דרישה
 נעלמה ממני:

(ג) ואינו רוצה לקנח כן הוא ברוך שסבא כ"ו ובמקצת דפוסיו
 הש"ע ובדפוסים ישנים אמנם במקצת דפוסים הניחו ואינו
 מותר וכו' וכן משמע מדרבי הלכות והוא יותר נכון ויש לישב
 הניוסא וק"ל:

(ד) שלא יגרור צניעותו כספר שכ"ב הקשה מההיא דרז"ו
 דהו' אזלי כניקריכו וכו' א"ל דליתא שלא יאמרו וכו' והוא
 הדיון חנו' כפי' כ"ב משמע דוקא שמוס' לוצ' לרס' א"ל דליתא הא
 לא הביאו איתור כגריה וחולק בין גורר על האבנים לבדור על
 סרקקע ע"ש ואינו נראה שהיו סתם בית הקברות אינו כמקו'
 שרקקעית אבנים וק"ל עוד תירץ דשם האבן לא אסר לא בהולך
 וצניעותו כגריכו אחריו אבל ביושב כמקו' א' לא ע"ש ובה זה אינו
 ככן שהרי מלישנא דגמרא דקאמר הו' קאולי תשמיש כהדא שפיר

סולבין

אלא כאבב ועוד שלא הביא כל הסוגיא דאף פריך אח"כ שורין נמי
 וכו' ומשני במופסקים וכו' כתב שלא הביאו וכו' קאלי' לי על ש"ס
 מרן ז"ל דס' ל' דאין זה אלא כתבולת ומש"ה לא הביאוהו שרי' מהדכי'
 חר"ש ז"ל ראוי שם משמע דאף לפני לכן איתמר ועוד דאין
 סבירא לחלק בזה בין לכן לתכל'
 ובר מן דין קשה שהיו מדרבי
 הרמב"ן ז"ל פ' המוצא תפלין
 בספר התלמודות משמע דהר"ף לא
 הביא זה מפני שסובר דלא קאלי'
 הכי וזה הפך דבריו מרן ז"ל ע"ש
 דלמרן ז"ל הלכה היא אלא ש"י
 כלכן וכו' ועיין בכ"ח ודבריו
 אינם מוכרחים ובה יא קצת
 נקמזים בדבריו:

סיומן כא (א) שנפסקו
 כתב הע"ת

ז"ל וה"ס מקורם ששאלו כבד
 דהו"ל לאו מילתא הוא עכ"ל ואין
 דבריו מדוקדקים דלאו מכת ה"ס
 אפי' אלא ק"ו הוא דאפי' כבד
 שיש בו משום קדושה הוזהר לאו
 מילת' היא ושרי' כדלעיל כפי' מ"ס
 ובכמה מקומות וסבא בחומין
 שנפסקו מסעם שאין בהם קדושה
 אחת עלה דאית' אלא תשמישי
 מצוה ולא קרב זה א' זה כל עיקר:
(ב) אבל כל זמן שהם קבועי'
 בטלית וכו' כ"כ הטור

כשם השאלות ודושה לאתרוג
 דצנזו דאסור למיכלים וכו'
 וכתב עליו מהר"א ז"ל פ"א אע"כ
 דמן הרין הוא שם האתרוג גדול
 שיכול לאכול ממנו וכתבא' שיאמר
 בו הניחה אין לעשות זה עכ"ל
 והאריך מרן ז"ל להקשות עליו ולא
 תירץ כלום ודאיתי להרב דרישה
 ז"ל שכתב ז"ל וכו' דבריו יקרים
 מפניכס וע"ד שכתבתי בפרישה
 ע"כ ז"ל בפריש' על דבריו השאלות
 פ"א פ"א הוא גרול כ"כ שיאמר

בשיעורו ואפי' כשאר ימים וכו' והיינו דוקא אם הקצו לכולו יומיו
 אבל אם ליום א' בלבד הקצו לכולו ולשאר יומיו הקצו מקצתו מותר
 להיכל מיניה כשינוי אפי' ביוזן לזכא צ"ל והיינו חמש המו' שמשכן
 מרן ז"ל כב' כפי' דבריו השאלות אבל דבריו מהר"א ז"ל א"א לפרשם
 חכי שהיו מבואר מדבריו דהשאלות דייכרי כגוונא דמוחר מן הרין
 ואפי' אין לעשות כן משום כיון מצוה וזה אינו דאס' גרול אסור
 מדינא ואפי' הוא גרול והקצו בהם נמי אסור מן הרין ואפי' לא הקצו
 אלא ליום א' ולשאר ימים הקצו מקצתו אפי' לכתחלה שרי ופ"ד
 לכן תשע עליו מרן ז"ל ולא מלא ישוב לדבריו וכוונת הרב דרישה
 נעלמה ממני:

(ג) ואינו רוצה לקנח כן הוא ברוך שסבא כ"ו ובמקצת דפוסיו
 הש"ע ובדפוסים ישנים אמנם במקצת דפוסים הניחו ואינו
 מותר וכו' וכן משמע מדרבי הלכות והוא יותר נכון ויש לישב
 הניוסא וק"ל:

סולבין